EXPUNERE DE MOTIVE

Restaurate după 1989, drepturile de proprietate asupra patrimoniului viticol constituie, dincolo de reparația morală şi materială a proprietarilor de drept, fundamentul reconversiei modului de producție şi valorificare a produselor viti-vinicole din perspectiva însuşirii oneste a rezultatelor de producție şi, deopotrivă, baza instituțională pentru reconstrucția concurențială a economiei de piață în domeniu.
Datorită specificului multianual al culturii viței de vie şi al cerințelor eco-pedo-climatice pe care aceasta le reclamă, producția viti-vinicolă s-a concentrat în arealuri geografice, în care, şi datorită vicisitudinilor care guvernează dezvoltarea mediului rural, constituie, dacă nu singura, cel puțin principala sursă de venituri pentru populația din zonă. Pe cale de consecință, orice măsură care, prin consecințele sale, împietează asupra realizării oneste a acestor venituri constituie, nu numai un atac la bunăstarea meritată a populației de referință, dar şi o piedică venal-instituțională în realizarea economică a producției viti-vinicole şi în procesul de consolidare real concurențială a pieței în domeniu.

Pe fond şi într-o primă instanță, cadrul de drept pentru derularea activităților viti-vinicole a fost restaurat de Parlament prin « Legea viei şi vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002 ».

Perfectibilă în formă şi, mai ales, în conținut, legea a fost supusă în anul 2007 unei reformări (Legea nr. 83/2007), în fapt unui proces complex de abrogări, modificări şi completări ale articolelor din cuprinsul său.
Insuficient de atent la atributele proprietății şi la finalitatea conformă pe care trebuie s-o degaje dreptul pozitiv, în fapt,

- respectarea prin normele de drept adoptate în câmpul juridic normat (producția viti-vinicolă) a principiului imparțialității,
- potențarea solvabilizării cererii reale de stimulare a mediului concurențial de piață şi
- tratamentul fiscal nediscriminatoriu al proprietății şi al producătorilor,
- evitarea dispozițiilor contrare ale altor legi aplicabile (în vigoare),

legiuitorul a scăpat din vedere (a interpretat), injust, prevederile de referință din Codul Comercial referitoare la producătorii viti-vinicoli particulari şi, pe cale de consecință, a creat o discriminare a acestora în raport cu producătorii persoane juridice (operatorii economici) în domeniul valorificării producției vinicole proprii.

În fapt, prin nedistingerea, conform prevederilor Codului comecial, între producătorii particulari şi operatorii economici, legea a lasat cale liberă generalizării forțate a « intermedierii » (trăsătura specifică a actelor de comerț), fapt ce s-a şi întâmplat, producătorii viti-vinicoli particulari fiind « organizați » , fără voie, în aşa zisul « sistem al organizării comune a pieței vitivinicole », sistem în care, pentru a-şi valorifica producția proprie - în fond, pentru a putea dispune de proprietatea lor - trebuie să se supună, spre deosebire de « operatorii economici », furcilor caudine ale « antrepozitului fiscal », recent înființat!

De fapt, pricipiul de drept aplicabil cu privire la dreptul de valorificare, intim producătorului viti-vinicol particular este consfințit de art. 5 din Codul comercial, care, recunoscând dreptul de dispoziție asupra proprietății (jus abutendi), distinge ca speță explicită în valorificarea productelor **faptele de comerț** (art. 3)

şi, pentru a evita abuzul de drept, acele fapte economice care **nu sunt acte de comerţ,** respectiv:
"Cumpărarea de producte sau marfuri ce se face pentru uzul sau consumaţia cumpărătorului, ori a familiei sale, de asemenea revânzarea acestor lucruri şi nici **vânzarea productelor pe care proprietarul sau cultivatorul le are după pământul său sau cel cultivat de dânsul »**

Neobservând corect speţa actului de comerţ în procesul de valorificare a producţiei, legea în vigoare, în loc să genereze suportul instituţional necesar concurenţei oneste între producători, a lăsat cale liberă compromisurilor venale şi opreliştilor fiscale neconforme cu specificul economiei agrare.
Ca urmare, procesul de realizare a veniturilor viti-vinicole ale producătorilor persoane fizice prin valorificarea producţiei proprii a fost deturnat de la logica explicitată de Codul comercial şi racordat forţat logicii actelor de comerţ.
Mai mult, prin instituirea unor norme de drept, care nu observă onest şi în întregul său dreptul de dispoziţie asupra proprietăţii şi producţiei viti-vinicole aferente acesteia, legea a condus la o asimilare nedreaptă a producătorilor particulari (persoane fizice private) cu producătorii persoane juridice (segmentul producătorilor privaţi organizat instituţional!), tratament ce nu-şi găseşte rostul şi nici finalitatea economică şi socială în mediul economic de referinţă.

Lipsa normei pozitive de drept care să consfinţească explicit, în mediul economic de referinţă, dreptul de prelucrare şi valorificare a producţiei viticole proprii sub formă de vinuri liniştite, în fapt o valenţă liberă pentru ambiguitate, s-a dovedit - prin efectele sale perverse - o cale accesibilă de deturnare venală a acestui drept intim proprietăţii şi de intervenţie neloială în fluxurile economice şi financiare ale producătorilor privaţi.

În plus, protecţia vinurilor şi produselor pe bază de must şi/sau vin autentice nu beneficiază, conform prevederilor legii, de protecţia explicită a legii faţă de produsele contrafăcute sau neconforme normelor metodologice de aplicare a acesteia.

Faţă de cele expuse,
În consideraţia faptului că atributele dreptului de proprietate trebuie să guverneze deopotrivă proprietatea şi relaţiile sociale şi economice pe care aceasta le convoacă,
În consideraţia faptului că tratamentul fiscal prin asimilare forţată conduce la discriminare în domeniul dreptului de valorificare a producţei proprii este deopotrivă neproductivă şi creatoare de inegalităţi,
A fost întocmită prezenta propunere legislativă, pe care o supunem Parlamentului spre dezbatere şi aprobare.

	Numele şi prenumele	**Semnătura**
1.	IONESCU DANIEL	
2.	TABARA VASILICA	
3.	CIOCALTEU ALEXANDRU	
4.	[illegible]	
5.	[illegible]	
6.	IOAN OLTEANU	

7. Dragus Radu Catalin
8. Mocanu Alexandru
9 STOICA ION
10. COSEA Mihai Ioan
11. ROMANESCU MARCEL LAURENTIU
12. LIPSCU PETRU
13. GIURGIU MIRCEA